

Когато вече легнала бабата край реката да спи, момичето започнало да я пощи и да яде Вършките и гнидите. Гледала и цвета на водата. Дошла бялата, черната, синята, тя не събудила бабата. Когато дошла жълтата вода, тя я събудила и бабата казала:

– Когато те потопя в реката, ти хвани каквото можеш!

И хвърлила момичето в реката. Когато я извадила от там, тя била цялата златна и в златен фаятон. Всичко светело.

Върнала се вкъщи. Пред къщата имало дърво и златното момиче се качило на дървото и заплакало. Баща ѝ бил се върнал от работа много уморен и спял. Мащехата ѝ видяла, че вълка всичко свети и казала:

– Брей, мъжо. Ставай бързо, че вълка дървото гори!

Когато станал бащата, що да види. Дъщеря му седи на дървото – цялата свети.

– Татко, – казала му тя, – ти ме остави в гората. Грижеше се за доведената ми сестра, а мене не искаше.

Баща ѝ я взел на ръце, занесъл я вкъщи и казал на жена си:

– Слушай какво ще ти кажа! Ти колко години, колко време не искаше моята щерка, но аз няма да я изоставя вече!

Мащехата казала на момичето:

– Ти как стана толкова хубава? Как стана златна?

– Ами как! Ти накара баща ми да ме бие, да ме изостави в гората. Но аз отидох при една баба и тя ме направи златна.

– Тогава – казала жената на мъжа си – аз ще направя пита и ще заведаш и моето момиче там, където си завел твоего!

Казано-сторено. Тръгнал бащата с доведената си щерка.

– Татко, гладна съм.

– Недей бърза момичето ми, още малко.

Вървели още малко.

– Татко, искам вода!

– Добре, щерко, ще те водя да пиеш вода.

Стигнали до височината. Пуснал бащата питка и момичето побягнало след нея. Намерило я и я изяло цялата. Стигнала крушата. Грабнала една пръчка и ги обрулила на земята. Намерила счупената порта и още повече я счупила.

Стигнала бабината къщичка:

– Бабо, отвори ми!

– Ще ти отворя, баби!

Влезнали вътре. Бабата ѝ разказала за своя живот и ѝ обясни-